

dan se je betoniralo podnožje za veliki oltar kao i za prvi oltar s lijeve strane. Ružno vrijeme ometalo je nastavak rada. Na 11 prosinca počeo se je pod crkve nabijati kamenjem, da bi se mogao betonirati. Prije toga stavljene su u jedan grob, odnosno ostavljene su kosti naštaste u grobovima ispod poda, a u posebnu udubinu postavljen je sarkofag O. Josipa Kukavice-Vujavića, koji je preminuo 29. X. 1822 i bio položen u posebni sarkofag kraj malih yrata dosadašnje crkve izvana. Taj se sarkofag sad nalazi u srednjoj ladi, malo na lijevu stranu prema četvrtom stupu odozgor. Znamenito je, da su radnici, čim su počeli kopati zemlju ispod ovog sarkofaga, nekoliko centimetara od površine našli ljudski kostur. Nepoznati pokojnik bio je ukopan licem prema dolje. Njegove kosti skupljene su i pokopane kraj sarkofaga.

Od 19—23 prosinca bio je betoniran pod crkve i sva crkva iznutra potpuno očišćena, pa je samostanski starešina O. Karlo Nola priredio radnicima počasnu večeru. Na 22 prosinca bio je pokriven staklenim pločama izdignuti prostor povrh velikog oltara. Na 28 prosinca počelo se fugavati pročelje, t. j. cementom zalivati prostor između kamenja. Rad se je nastavio prvom polovicom siječnja 1936, samo ga je ometalo slabo vrijeme. Na 19 siječnja počelo je žbukanje ili podmazivanje crkve iznutra, i to najprije na stropu iznad kora. Istog dana održana je komisija sa strane općine glede natpisa, koji će se staviti na pročelje crkve: GOSPI OD ZDRAVLJA. Komisija je taj natpis odobrila, pa su ga sutradan radnici klesara Ante Franka počeli uklesavati. Podmazivanje crkvenog stropa svršilo je 23. siječnja, a 29. svršilo je fugavanje crkve izvana. Na 27 siječnja počeli su se kopati temelji nove sakristije, a sutradan stavljati gvozdeni okviri za stakla na prozorima. Slijedećeg dana, t. j. 29. siječnja, počela su se urezavati imena t. zv. hiljadara, t. j. onih koji su za svetište, odnosno za 1 blok na pročelnim stupovima poklonili po 1000 dinara. Na 8 veljače elektrotehničar Josip Perić počeo je stavljati električni namještaj, a na dan Gospe Lurdske, t. j. 11. veljače, počela su se stavljati stakla na prozore, te su bila sva stavljena već 12. veljače u veče. Istoga dana, t. j. 12. veljače počela se je crkva drugi put podmazivati iznutra, a 16. veljače nastavljen je rad oko nove sa-